

[The page contains several paragraphs of text, which is extremely faint and illegible due to fading and bleed-through from the reverse side of the paper.]

Memor ac sententia D. Thomae in controversia de Virginitate Peisparae
conceptione, hanc scilicet ab originali peccato immune
fuisse.

50.

idea Thomae primo aperuimus Peisparam Virginem cum originali labe conceptam
deinde vero priori mensura sententia constantem aperuerunt eandem Virginitatem
illa labe preservatam fuisse, atque adeo et tunc illa fuisse concepta, atque in eadem
idem provenire sententia etiam esse ac perspicue perspicue, ea eo cum pro
facile commoveri possent, quod ipse quidem longe antea, cum in sua esset,
namque in 1.^a 2.^a et 3.^a q.^a dicitur, in qua Peisparam
originali culpa obnoxiam aperit, edidit, deinde res quam vel in sententia
liberis semperit, vel in Platoni expositiones excubant, vel in S. Pauli
epistolae commendata elucubravit fuerit, vel in Salustiana Angelicam operum
elaboravit, in quibus clare et aperte Peisparam ipsam ab originali ma-
liti concepta esse affirmat.

nam sane rei probationem suppeditur primo tanquam certum, Vincentium Brun-
dium per Bellarminum auctorem esse quatuor honorum, qui eius nomine
hanc titulum praefecerunt Speculi Naturalis, Moralis, Historialis, et
Divinalis. Atque et quidem pro certo ac inde plane indubitato habent omnes S.
Dionysii scriptores et cum hoc Anonymus Senensis, et Sicut Senensis in suis
Historiis, Leonardus Albericus de Viris illustribus ordinis Praedicatorum, F.
Andreas de Castro, F. Hieronymus Brundensis, F. Jacobus Lupatus, F. An-
tonius Mediolanensis, F. Joannes Columna, F. Gabrielus de Nivaria, F. Leo-
nardus Brundensis, et S. F. Emanuel de Castro p. 1. lib. 1. cap. 69. et tanquam
supponunt duo illustrissimas Religionis S. Dominici, et S. Augustini cum
scripturae Salmanticensis in memoriali de unanimitate a. resp. ad S. obis.
notum quod ad Speculum morale Cardinalis Bellarmini, in dubium
venit lib. de scriptis eius, illud esse Vincentij negant, ut primam 2.^a et
3.^a S. Thomae attribuat, atque verum ac germanum eandem esse auctorem et
eius tamen sententia effraeter refellunt ex prologo novae editionis
Vincentij, Quae an. 1674. in lucem prodit, et untracia quidem
comparat ex impressione citomontis an. 1464. et Veneta an. 1591. et
Vincentius in prologo speculi naturalis ait, se specula in quatuor
divinis nempe Naturale, Morale, Historiale, et Divinale.

et verum certum est Speculum Morale Vincentij, ipsidem fere verbis auctori-
tate fuisse, quibus 1. 2. et 3. a. S. Thomae dicitur fuisse, de quo quidem
omnium dubitas, cum hoc ex librorum collatione manifeste appareat
indicat Bellarminus et duo dicit S. Dominici, et S. Augustini Religionis
necessitas Salmanticensis citato loco concedunt
idea certum est, Vincentium antiquiorem esse, et pluribus annis ante
Thomam vitam suam fuisse, ut patet quod S. Thomas an. 1274. in sen-
50. e. vita decembris Vincentius vero S. Emanuel de Castro an.

1264. decem annis prius. In qua quidem sententiam dicitur due Religiones cum
municipali Universitate concurrunt in dicto memoriali, et in Museo, seu
quem Antonius Senensis sequitur, Vincentius e urbe migravit an. 1256, 16
nis prius, que quidem fuit communis opinio ante Susatum, et F. Ernandus
de Castro.

Quarto, hinc demum multis, hinc paucis annis Vincentius ante S. Thomam moram
vit, certum est ipsum an. 1244. annis sul. 30 prius quam Angelicus Doctor
diem ageret, speculum Historiale abolvere: quod quidem hoc idem Vincentius in
illius speculi favore: atq. hinc vobis refert Antonius Senensis: Clarus an.
1244, qui tempore finem imposuit suo speculi Historiali, ut in eius fine ipse
testatur. Antea hoc autem speculum iam aliud Morale ordine 2° post Na
rate ediderat secundum calculum et animadversionem F. Ernandi de Castro
abissum Erasmiana: et idem ipse Vincentius in Prologis sepe dicit Speculum
rate priorem hunc ante Historiale tenere. et cum Diversitate non ut abolu
idem de ipso dicendum est, quare modo in nova impressione in ultimis locis
collocetur.

Item Eius sane Auctoris in scribendo antiquitas negari potest, cum dicitur quatuor
tomos imperavit Philippo Valerio Galliarum Rege, et Federici 2ⁱ. temporibus
proxiis, quemadmodum Wissemius et Lazarus Senensis referunt. Hinc vobis Cl
it Vincentius sub Federico 2°. an. 1240. Qui quidem Imperator cum Imper
clarum 23. annis moderatus fuisset, an. 1245. animam eijt, 29. annis p
S. D. Thomas de vita exierit, qui quidem tunc magna 22. etatis annos
habet. Et idem Vincentius in Epistolis ab eo narratis, et in Prologis, et Pro
logio speculi Morali et Historiali recitat. Hinc antiquitatem glorie certum
et minime dubitandam certam relinquit. Quam profecto rem negabit
qui illius opera non legerit, et cum primis epistolam consolatoriam ad S. Th
mum Galliarum Regem in morbo filij maritis: quam quidem scripsit cum
ipso esset, et dicitur quatuor tomos in sua Religione abolvere.

Et his suppositionibus manifestum ac evidens argo deducitur ad probandum, quod
sima S. Thomae sententia fuit in favore immaculatae conceptionis sancte
Virginis in libro Senentiano, in epist. ad Galatas, in commentariis super Pro
et in opusculo de Ave Maria. Quod quidem in Vincentius suum speculum Morale
accepit ex p. 2° et 23. S. Thomae, ut multi ex Regularibus S. Domini
universi aiunt, et apertis acerbis Prologis nunc editionis Vincentij Quasi
1264. et defendunt Religionem S. Dominici, et S. Augustini cum Sebastiani
sententiam in dieo memoriali: id fieri nequaquam potuit, nisi Angelicus Doctor
hoc duo volumina dum erat etatis 16. aut 20. ad summam annorum un
let. Nimirum quod an. 1244. quo S. Thomas 20. quatuor ante nondum na
rat, Vincentius iam speculum Historiale iam emulget, ut ipse sepe dicit
et precipue in fine eiusdem speculi, quod est ordine tertium, et post speculum
Morale editum.

Comparari prius decem annis (quatuor secundum communem sententiam)

205
novo tempore illa conflantur, quod non dum sunt consummati et perfecti. et secundum
pariter due Religiones S. Dominici, et S. Augustini cum Salmanticensi Universitate
in prima totius ad 6. objectionem dicunt, quod licet de Thomae hoc libris ex
tis demagregis, qui quibusdam non ignis esse dicendi essent.

Nam igitur ad rem propositam revocando rationem, minime certe esse potuit, cum
dantem & celebrem Mundi Magistra qualis fuit S. Thomas in suis ultimis annis ex
centis in eadem verba, ordinem & stylum fere sua 1. 2. & 3. ab alijs vero
2. parva, licet non tanta continuatione accipere: sed plane credendum est S. Thomae
in quibusdam suis certis annis esse compendia vel summas materiam et in quibus
per unum ab ipso quasi discipulis ab operibus doctoris insignia ad suas manus
veluti: videlicet et audirentur pervenire demagregis. Quandoquidem eo tempore quod
mundum ingressus fuerat in unum, propter manus scripturam percursum, et regulam
pauperum, multo tantum scriptis vacavit tantum ad huiusmodi faciendam materiam
ita quod quidem re nullum prosum eorum caritati prejudicium aut detrimentum
nec quidem perirent eorum doctrinae detractionem, ut ex istis constat, quae sicut
libro 4. Biblioth. ait in simili casu de istis quae a nonnullis sancti Thomae ab alijs
ceperunt, necesse est doceret antiquos, doctrina, aevi vetustate, et sancti
S. Thomae nequaquam inferiores: atque in huius rei confirmationem Religionem
S. Dominici, et S. Augustini una cum Universitate Salmanticensi, nonnulla in
dium proferunt exempla

Et hoc quidem innotuisse videtur S. Doctor cum tribus partibus titulum pro
summae Theologiae, utique quod qui summam composuit atque in compendium
redidit, se nequaquam abstinuit ad illa inveniendum quae summa, et compendium
complexus, sed voluit ad illa disponenda et ordine collocanda quae alijs
acciderunt, et ad eadem et eisdem verbis referenda, nisi alius melior modus
per eos illa disponendi et collocandi. Et ad hanc quidem persuadendam veritatem
plura iam innotuit, quod ab antiquioribus Thomistis esse semper per celeberrimos
et optimos, et quod aetate 150. annorum, nemo inveniatur, qui pro
tribus Theologiae Angelicae dicens commentaria addiderit: et Caietanus
fuerit, qui hoc excogitavit: cuius sane usus princeps causa fuit
persuasio, quod libri sententiarum S. Thomae posteriores fuerint illis
partibus. Quare rursus et commentaria nonnullorum ab eo ulla prosum fuerint
mentis confecta et excogitata, nonnullorum esse censenda sunt, quae unquam
de ipsius Angelicae dicens summa proferuntur: hanc scilicet ultimam
ipsius opus excogitavit, atque ullum plane conservare fundam
huiusmodi fame et opinationis a Caietano ex parte profecti potest: atque
ne minus, quod multi etiam pro ipso, illi contradixerint, et aliam
ultimam S. Thomae operum sententiam tulerint: ex quibus S. F. Charron
homo usque in prologo p. 1. et 2. a impressionis Venetae S. Thomae
an. 1594. dicit, ultimam S. Thomae operum, fuisse expositionem in libro
sermionum, quam inquit, non potuit absolute, impedire, et a
preservata: Alij vero alij operibus proventum huius tribuunt: tanta

S. Dominicus

in supra citato loco

simulq. credendum quod apud

conf...

sapientia et uanitas que de potentia operis à s. Thoma in ultimis suis uis temporis
 classis, ut in dubium quod cogit libellus uicetur.
 propter cum res p[ro]p[ri]as modo se se habeant, e pro p[ro]p[ri]a ratione et existantia
 fas est affirmare. ultimum s. Thomae opus fuisse nec summum Theologicis
scilicet; sed hoc quidem necessitas esse inter prima illius opera ab eo dum adhuc
in studio, uel cetera dum alio, uideat incipere; quam quæstio ob causam
certam Thomae ipsi ad exercere uoluit, que s. Thomae uis p[ro]p[ri]a adhuc uideat
indistincta in terra parte scripta alioquin. uerum non recusat; s non ip[s]e p[ro]p[ri]a
prosecutionis dicit e mag[is] magister p[ro]p[ri]a manu p[ro]p[ri]a scripta e[st] que p[ro]p[ri]a
sententia in p[ro]p[ri]a, libro Parisiensi p[ro]p[ri]a legens in fonsca p[ro]p[ri]a
que Virginis conceptionis manu p[ro]p[ri]a scripta.
 nulli quidem ut censeant Theologicis summam esse ultimum opus à s. Thoma
 p[ro]p[ri]um ex eo tibi conueniendum uidentur quod 3.º ignis uis mag[is] part non est
 pura et perfecta; idq[ue] p[ro]p[ri]a acilite arbitrantur, quod s. Thomas dum in illa
 uideat à morte p[ro]p[ri]a eam absoluerit requierit. Quod tunc argumen-
 tum ualde frivolum est ac inane, cum eodem plane modo probari potest commea-
 tum in Platone 1.º in quo apertè, Beatrix Virginis abq[ue] originali p[ro]p[ri]a
 conceptam fuisse, ultimum opus esse ab eo conscriptum: cum adhuc Platoni uis
 cetera exponendi supersint. Ubiq[ue] p[ro]p[ri]a eadem p[ro]p[ri]a ratione asserunt
 de alijs eiusdem commentarijs super scripturam et Aristotelem
 et legitima ratio quare s. Thomas 3.º p[ro]p[ri]a non absoluerit, ea esse uidentur: quo-
 dum in illis operam nauaret insignis magisteri gradu obtinens fuit ad
 illuc legendum supra sententiam magisteri, eam ob causam p[ro]p[ri]a
 p[ro]p[ri]a uis uideat, alienumq[ue] opera d[is]p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a uacat
 ut, suis p[ro]p[ri]a componendis et publicandis uacaret.
 p[ro]p[ri]um p[ro]p[ri]a confirmationem plurimum suffragium quod in tribus Thomae par-
 tibus contra ad huc p[ro]p[ri]a et philosophiam quam ad Theologicis consuetudines per-
 tinet. Vel quod quidem plane compertum habetur ex quibus p[ro]p[ri]a. 1.º. 1.º. quæstioni-
 bus quibusdam quibus de Beatitude quæstiones, et omnes ille de uoluntatis,
 uoluntatis actuum circumstantijs, finitione, inuentione, electione, consilio, uol-
 untatis, usu, imperio, bonitate, et malitia usq[ue] ad 21. quæstionem, non continetur
 in articulo Theologicis: uis est Aristotelis nauans in libro Ethicis, et Ma-
 gnum Moralium, et aliorum Philosopharum: et uis tenens Angelicus alijs mag[is]
 rationibus uis quam que in moralis philosophia leguntur ac uidentur. Et a
 quæstione de passionibus, amore, odio, concupiscentia, tristitia, dolore, ira, uis
 audacia usq[ue] ad 46. inclusive nec linea quidem est, que de ipsa Philosophia
 sit. Atq[ue] hoc quidem p[ro]p[ri]a exemplo uis sit. Ualde p[ro]p[ri]a compertum explorat
 habetur s. Thomas ab initio incursis inuentis eam summam compertum
 in illis obseruare est qui recusat e philosophia p[ro]p[ri]a erant, eor[um] p[ro]p[ri]a
 ac mandament[um] e ad maiora uis in p[ro]p[ri]a Theologicis quæstionibus.
 uis manu duceres
 tunc omnia que hactenus cogitamus, conueniunt ultimam s. Thomae p[ro]p[ri]a

-67-

[Faint, illegible handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

